

V dvajseto leto!

Že meseca avgusta preteklega leta smo naročili klišeje za novo „Zvončkovo“ opremo po risbah, ki jih je iz lastnega nagiba in iz ljubezni do slovenske mladine umetniško izvršil gospod strokovni učitelj Dragotin Humek iz Krškega. Lani smo začetkom novembra dobili od turčke obvestilo, da so bili klišeji zadnjega oktobra odposlani na naš naslov. Čakali smo na pošiljatev, iskali in pozvedovali vsepovsod cele tri mesece — a zaman! Na poti z Dunaja do Ljubljane je šla pošiljatev v izgubo. V takratnih burnih dneh je zavitek bržkone kdo ukradel in ko je videl, da nima klišejev čemu rabiti, jih je zavrgel. To so seveda le naša sklepanja; resnica je, da jih ni nismo dobili. S klišeji pa so izginile tudi risbe, ki jih je g. Humek izvrševal leto dni. Dobro je bilo pri tej nezgodi, da so nam vsaj odtiske klišejev posebe poslali. Ker nismo mogli dalje časa čakati in odlašati z izdajo novega letnika, smo požrtovalnega g. Humka naprosili, naj odtiske popravi in zopet nariše nekaj novih okraskov. To je radovoljno in požrtovalno storil. Delati smo dali nove kljšeje in — glejte, danes se vam „Zvonček“ predstavlja v novi, krasni opremi, ki je enake nima noben mladinski list, kolikor jih poznamo. Ta neprilika nam pa je povzročila čez 2000 K izdatkov.

Oprostite nam zamudo, ker je nismo mi zakrivil. Dovolj smo se togotili — toda z glavo skozi zid ne more nihče, tudi mi ne! Da popravimo zamudo, smo izdali danes dvojno številko. Enako izide začetkom prihodnjega meseca 3. in 4. številka v skupnem zvezku, od pete številke dalje pa bo „Zvonček“ redno izhajal. Tako pridemo polagoma v stari tir, in zadovoljnost naj zaclada na vse strani!

Kakšen bo „Zvonček“ v svojem dvajsetem letniku, to lahko sklepate že iz današnje dvojne številke. Skrbeli bomo za lepo in bogato vsebino, ki jo hočemo kot tečno in zdravo duševno hrano vestno podajati v prikupni, lepi posodi. Ne maramo že danes razkazovati vse zaloge, ki smo si jo nabrali za ta letnik. Omenjamo le veselo, pa obenem resno povest „Gašpar, Miha in Baltazar“, ki nam jo je izročil priznani in čislani mladinski pisatelj Fran Milčinski. Začnemo jo takoj priobčevati, ko dobimo k tej povesti naročene podobe. Prepričani smo, da napravimo s povestjo in podobami svojim naročnikom obilo veselja.

Z ozirom na strašno draginjo, ki pritiska tudi na nas, smo določili „Zvončku“ naročnino na letnih 10 K. Na naročila brez istodobno vposlane naročnine se ne moremo ozirati. Zamudnike prosimo, naj store svojo dolžnost, ker moramo tudi mi poravnati svoje račune. Brez nič ni nič! Oglašilo se je lepo število novih naročnikov, a vendar še ne toliko, da bi bili zadovoljni. Nekateri naši ljudje so tako malomarni, da nočejo ničesar žrtvovati za mladino. Pa tudi takih prijateljev imamo, ki so nam pridobili 20, 40, 50, da, celo 80 novih naročnikov. Le pomislite, koliko bi nas bilo zbranih okrog „Zvončka“, če bi bil vsak vsaj oddalec tem posameznikom enak!

Uredništvo in upravništvo.